

РЕШЕНИЕ

№ 37898

гр. София, 17.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Жана Петрова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **8606** по описа за **2025** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), представлявана от главен комисар Л. Н. – директор, чрез юрисконсулт С. М., срещу Решение № 2506 / 2025 г. на СРС, 19 – ти състав, по АНД 20251110206435 по описа за 2025 г., с което е отменен електронен фиш (ЕФ), серия „Г“, № 0072842 на СДВР, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР).

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон, касаещ годността на АТСС да заснемат и установяват управлявани МПС-та. Поддържа, че първоинстанционния съдебен състав, неправилно е приел, че има допуснати съществени нарушения на административно процесуалните правила при издаване на ЕФ от АТСС, които да обуславят отмяната му, а именно недоказаност на годността на устройството за заснемане и установяване на нарушения по КЗ. Твърди се, че издаденият електронен фиш съдържа всички, изискуеми от закона реквизити, доколкото не липсва описание на нарушението, което е категорично доказано, чрез доказателствената съвкупност по делото. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърден ЕФ. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ПАНТЕРА 83“ ООД, чрез представен отговор на касационната жалба я оспорва. Поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за отмяна. Твърди, че в процесния електронен фиш не става ясно каква е волята на наказващия орган - дали следва да се накаже дружеството - собственик на МПС или лицето - законен представител, което не е сключило задължителната застраховка. Счита, че липсата на изрично посочване на нарушителя не позволява да се извърши преценка относно индивидуализиране на наказанието, а също така пречатства процеса по изпълнение на наложеното наказание. Освен това, в електронния фиш, приложен в преписката, не се съдържа задължителен елемент от фактическия състав на нарушение по чл. 63В, ал. 4 от КЗ, а именно - не се твърди управление на МПС. Твърди, че липсват доказателства за спазването на чл. 6 от Наредбата, поради което кумулативните изисквания за законосъобразно използването на мобилно АТСС не е доказано да са спазени.

В открито съдебно заседание адв. Й. посочва, че решението е правилно. Претендира присъждане на разноски и представя списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на жалбата. Счита, че решението на СРС трябва да бъде отменено.

Административен съд София - град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав приема, че решението е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка:

Съгласно справка от КАТ собственик на лек автомобил „М. П.“, с ДК [рег.номер на МПС] , е „ПАНТЕРА 83“ ООД. Приложена е снимка от 28.01.2025 г., 12:45 ч. на процесния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , касаеща движението му в [населено място], Софийски околоръстен път до № 28, с посока от [улица]към [улица]при ограничение на скоростта от 80 км/ч с пътен знак В 26 за населено място. Като заснемането е с АТСС ARH CAM S1, след приспаднат толеранс от -3%.

Приложена е справка от Гаранционен фонд от 17.04.2025 г. към административнонаказателната преписка, от която се установява, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] към 28.01.2025 г., 08:58 ч. г. няма активна застраховка „Гражданска отговорност“.

От СРС е изискана служебно справка от Гаранционен фонд, от която се установява, че към 28.01.2025 г., 0:00 ч., МПС с рег. [рег.номер на МПС] има застраховка „Гражданска отговорност“ от 26.08.2024 г., 12:00 ч. до 25.08.2025 г., 23:59 ч., но има данни, че на 11.12.2024 г., 18:25 ч. е с прекратена застраховка „Гражданска отговорност“, поради следната причина: „невнесена вноска“. Техническото средство, с което е заснето ППС-то е тип ARH CAM S1.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че от събраните и кредитирани доказателства не се установява, че към момента на твърдяното нарушение – 28.01.2025 г., е установено по несъмнен и безспорен начин твърдяното административно нарушение в атакувания

ЕФ. Приел е, че не са представени доказателства, доказващи дали техническото средство система ARH CAM S1 е годна да установява конкретния тип административни нарушения, като принципно тя е пригодена за установяване на нарушения на скоростта. Счел е, че с оглед характера на административното нарушение протокол за използването му не се съставя, а такъв е съставен. Приел е, че ЕФ не отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4, изречение второ от ЗДвП. Първоинстанционният съд е констатирал още, че в ЕФ административното нарушение не е описано като изпълнително деяние. В мотивите на оспорения акт е посочено, че в ЕФ има използван израз „собственикът не бил сключил“, без да се сочи какво. Едва със справка от 17.04.2025 г. от Гаранционен фонд е установено, че посоченото МПС е без валидна застраховка, но не към посочения час на нарушението (12:45 ч.), а към 08:58 ч. СРС приема, че това би трябвало да доведе до съставяне на АУАН и НП по общите правила на ЗАНН.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

В разпоредбата на чл. 461 от КЗ подробно са изброени всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение №1, а именно – застраховката, свързана с притежаването и използването на МПС. Разпоредбата на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ вмения задължение за сключване на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е било спряно от движение. При неизпълнение на посоченото задължение административнонаказателната разпоредба на чл. 638, ал. 1, т. 1 и т. 2 от КЗ предвижда административно наказание „глоба“ в размер от 250 (двеста и петдесет) лева, когато собственикът е физическо лице и „имуществена санкция“ от 2000 (две хиляди) лева за юридическо лице или едноличен търговец. Съгласно ал. 4 на чл. 638 от КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

Съгласно разпоредбата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, когато с автоматизирано техническо средство или система е установено и заснето управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител, при условията и по реда, предвидени в Закона за движението по пътищата (ЗДвП). По силата на посочената норма приложение трябва да намери разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, вкл. регламентираните изисквания за изискуемото се съдържание на електронния фиш. Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 2^{po} от ЗДвП, ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

В настоящият случай издаденият ЕФ, в хипотезата на установено с автоматизирано техническо средство нарушение на КЗ, формално не съответства на императивните изисквания по чл. 189, ал. 4 от ЗДвП относно неговото съдържание. Изпълнителното деяние на административното нарушение е описано по следния начин: „С АТТС е установено управление на МПС,

регистрирано в Р. България и не е спряно от движение, за което собственикът не е сключил зад с МПС М. П. вид ЛЕК АВТОМОБИЛ с регистрационен номер РА 1591 МА е установено нарушение на Кодекса на застраховането (КЗ), заснето с автоматизирано техническо средство / система № 120сс97.“ Действително, както е приел и СРС, описано по този начин, изобщо не става ясно какво не е сключил собственикът на заснетото МПС.

Съответно на посоченото по – горе, за да предизвика целените правни последици електронният фиш, като писмено волеизявление, трябва да съдържа изначално определен в закона минимален обем информация, от която да става ясно и да може да се разбере какво нарушение е извършил санкционираният. Нарушението трябва да е описано пълно, точно и ясно. Описанието на нарушението е съществена и незаменима част от съдържанието на електронния фиш, тъй като съставлява мотивите - фактическите и правните основания, от които следва постановения от административнонаказващия орган резултат. В конкретния случай в електронния фиш липсват основни елементи от изпълнителното деяние на нарушението. Неоснователно е касационното възражение, че посочването на нарушението само с правната му квалификация, макар и неперфектно с оглед изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е достатъчно да индивидуализира нарушението. Липсата на словесно описание на нарушението ограничава правото на защита на санкционираното лице, тъй като същото е лишено от възможността да разбере какво нарушение се твърди, че е извършило. Допуснатото нарушение е съществено.

Недопустимо е едва в съдебната фаза по обжалване на вече издаден ЕФ, в който не са описани всички съществени реквизити, чрез събиране на доказателства или по пътя на тълкуването, да се допълват реквизити на ЕФ. Действително знанието на закона е задължение на всяко лице, но в случая допуснатото процесуално нарушение от органа не може да се вменява във вина на касатора. Нарушението не може да се санира и с факта, че издаване на електронен фиш по КЗ е възможно само за едно нарушение - управление на МПС, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Както съдът вече посочи, чл. 189, ал. 4 от ЗДвП е приложим по силата на чл. 647, ал. 3 от КЗ, респ. приложим е и за настоящия казус.

Правилно посоченото нарушение на процесуалните правила е прието от СРС за съществено. Нарушението е неотстранимо в съдебната фаза на административно-наказателния процес и е абсолютно основание за отмяна на издадения ЕФ.

Оспореното съдебно решение е постановено при правилното приложение на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила. Касационната жалба е неоснователна.

Ответникът по касация е претендирал присъждане на разноски за адвокатска защита. Представен е договор за процесуално представителство, правна защита и съдействие, с който се установява заплатен адвокатски хонорар в размер на 800. 00 лв. Касаторът трябва да заплати на ответника сумата 800. 00 лв. разноски по делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение рег. № 2506 / 07.07.2025 г. на СРС, 19 – ти състав, по АНД 20251110206435 по описа за 2025 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес: [населено място], [улица] да заплати на „ПАНТЕРА 83“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено

място], [улица], представявано от управителя Н. П. П., разноси по делото в размер на 800 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.